

защо-то въ всички-ты дѣтинскы народны приказкы често ся повтарятъ сѣщы-ты думы, и отъ това често повтаряние, излиза нѣщо цѣло, урядено, лесно, плъно съ движение, животъ и интересъ. Ето защо народната приказка интересува дѣца-та, и гы кара да ся упражняватъ добрѣ въ най-пръвоначално-то четение. Тя съ често-то повтаряние на думы-ты много брѣзо ся втлѣпява въ ума на дѣте-то съ всички-ты си живописны чястностны и народны изрѣчения. Нѣравствена-та мьсьль на приказекѣ-тѣ не е важна, и нѣкой пѣтъ тако-рѣчи съвсѣмъ иѣ нѣма. Природни-ти педагоги: баба, майка, дѣдо, разбирали добрѣ и знаели отъ опытъ, че нѣравствены-ты поучения докарватъ на дѣца-та повече врѣдѣ, отъ ползѣ, и че нѣравственность-та не състои въ думы, а въ челяднѣй животъ, който обыгрѣща дѣте-то отъ всякѣ странѣ и отсякѣдѣ всякѣ минутѣ проникнува въ душѣ-тѣ му.

То ся знае, народны-ты приказкы стоятъ погорѣ отъ всички-ты разеказы, що сѣ написани нарочно за дѣца въ образованѣ-тѣ книжевность. Въ разеказы-ты образованѣ голѣмъ чловѣкѣ ся сили да слѣзе до тамъ, дѣто да може дѣте-то да го разбере, мьсли като дѣте и самъ не вѣрва ни една думѣ, отъ щото е написалъ. Колко добрѣ и да е направенъ единъ такъвъ дѣтинскѣй разеказъ, все си е прѣсторка: старецъ прѣсторенъ на дѣте. Въ народнѣ-тѣ приказницѣ, велико-то и плъно съ поезиѣ дѣте — народъ-тѣ, приказва на дѣца-та дѣтинскы-ты си мечтания и полвинѣ-тѣ поне отъ тыя мечтания самъ вѣрва.

Ето защо турихъ доста приказници и въ двѣ-тѣ чясти на „Бащинъ Языкѣ“, а въ третѣ-тѣ чясть